

פרשת קרח

מקרא מסודר

הפטרת קרח

מקרא מסודר

פרשת קרח

מחלוקת קרח ועדתו

ויקח קרח

העונש

המגפה

מטות השבטים

מצוות [ה]

משמרת הקודש

מתנות כהונה

נחלת הלויים

הפטרת קרח

דברי שמואל בהמלכת שאול

3	 פרשת קרח
11	 מחלוקת קרח ועדתו
12	הקהלת קרח ועדתו
ויקח קרח	
13	מענה משה לקרח ועדתו
14	משה ודתן ואבירם
15	הבאת הקטורת
העונש	
17	בקשת יי לכלות את העדה
17	היבדלות העדה
18	פתיחת פי האדמה
19	אש אכלה ר"נ האיש
19	זכרון המחנות
המגפה	
21	תלונת ישראל וכבוד יי
21	המגפה ועצירתה
מטות השבטים	
23	מצוות המטות
23	נתינת המטות
24	ויהי ממחרת
24	המטה למשמרת
27	 מצוות [ה]
28	משמרת הקודש האהל והמזבח
משמרת הקודש	
30	מקדש הקדשים
30	תרומת מתנס
מתנות כהונה	
31	כל פטר רחם
נחלת הלויים	
33	נחלת אהרן
33	נחלת הלוי
34	תרומת מעשר
37	 הפטרת קרח
דברי שמואל בהמלכת שאול	

12	הקהלת קרח ועדתו
12	הקמים
12	הקהלה על משה ואהרן: רב לכם

ויקח קרח

13	מענה משה לקרח ועדתו
13	משה לקרח ועדתו: בקר ויודע יי
13	קחו מחתות
13	משה לקרח: המעט מכס
14	משה ודתן ואבירם
14	משה קורא לדתן ואבירם
14	דתן ואבירם למשה: לא נעלה
14	משה ליי: אל תפן אל מנחתם
15	הבאת הקטורת
15	משה לקרח: היו לפני יי מחר
15	ויקחו המחתות
15	הקהלת העדה
15	כבוד יי

העונש

17	בקשת יי לכלות את העדה
17	יי למשה ואהרן: אכלה את כל העדה
17	משה ואהרן ליי: האיש אחר יחטא ועל כל העדה תקצוף
17	היבדלות העדה
17	יי למשה: דבר לעדה ליעלות ממשכן קרח
17	משה הולך לדתן ואבירם
17	משה אומר לעדה
18	ויעלו
18	דתן ואבירם יצאו
18	פתיחת פי האדמה
18	משה: בזאת תדעון
18	פתיחת פי הארץ
19	ישראל נסו
19	אש אכלה ר"ג האיש
19	זכרון המחתות
19	ציווי
20	מעשה

המגפה

21	תלונת ישראל וכבוד יי
21	כבוד יי נראה
21	ויבאו משה ואהרן
21	יי למשה: הרומו ואכלה
21	ויפלו על פניהם
21	המגפה ועצירתה
21	משה לאהרן: קח המתה
22	מעשה אהרן
22	המתים במגפה
22	וישב אהרן אל משה

מטות השבטים

23	מצוות המטות
23	יי למשה: דבר לישראל
23	לקיחת המטות
23	כתיבת השמות
23	הנחה באהל מועד
23	אשר אבחר בו מטהו יפרח
23	והשכותי התלונות
23	נתינת המטות
23	משה לבני ישראל
24	נתינת המטות
24	הנחת המטות
24	ויהי ממחרת
24	המטה למשמרת
24	יי למשה: השב את מטה אהרן למשמרת
25	ויעש משה
28	משמרת הקודש האהל והמזבח
28	ישראל למשה: גוענו אבדנו
28	יי לאהרן: אתה ובניך תשא
28	לוי ילוו עליך וישרתוך
28	שמירת הלויים
28	הלויים לא יקרבו

משמרת הקודש

29	הלויים ישמרו
----	--------------

29	הכהנים ישמרו
29	מתנת הלויים לכם
29	שמירת הכהנים
30	מקדש הקדשים
30	פתיחה: נתתי לך
30	מקדש הקדשים
30	אכילתו
30	תרומת מתנם
30	לך

מתנות כהונה

31	אכילתו
31	ראשיות
31	כל חרם
31	כל פטר רחם
31	פדיון בכורים
31	כסף בכור אדם
32	בכור בהמה טהורה
32	עבודתם
32	אכילת בשר
32	סיום: כל תרומת הקדשים

נחלת הלויים

33	נחלת אהרן
33	נחלת הלוי
33	מעשר ישראל
33	עבודת הלוי
33	מעשר ולא נחלה
34	תרומת מעשר
34	הרמת התרומה
34	ואז תאכלו המעשר
35	ולא תחללו קדשי בני ישראל

דברי שמואל בהמלכת שאול

מחלוקת קרח

ועדתו

ויקח קרח

ויקח

פרשת קרח
פרשה פא
(פתוחה)
סדר טו
פרק טז

קרח

הקהלת קרח
ועדתו
הקמים

בן יצחק

קרח

בן קהת

בן לוי

ודתן

דתן ואבירם

ואבירם

בני אליאב

ואון

און

בן פלג

בני ראובן:

ויקמו לפני משה

ואנשים מבני ישראל חמישים ומאתים

250 אנשים

נשיאי עדה

קראו מועד

אנשי-שם:

ויקהלו על-משה ועל-אהרן

ויאמרו אלהם

רב-לכם

כי כל-העדה כלם קדשים

הכל קדושים

ובתוכם יהוה

ומדוע תתנשאו על-קהל יהוה:

מדוע תתנשאו

מענה משה לקרח
ועדתו
נפילה על פניו

משה לקרח ועדתו:
בקר ויודע יי

קחו מחתות

תנו אש

הנבחר והקדוש

רב לכם

משה לקרח: המעט
מכם

וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה

וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו:

וַיְדַבֵּר אֶל-קָרַח

וְאֶל-כָּל-עֵדְתוֹ

לֵאמֹר

בְּקֶר וַיִּדַּע יְהוָה אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ

וְאֶת-הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו

וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר-בּוֹ וַיִּקְרִיב אֵלָיו:

זאת עשו

קחו־לְכֶם מַחְתּוֹת

קרח וְכָל-עֵדְתוֹ:

וּתְנוּ בָהֶן | אֵשׁ

וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן | קִטְרֵת לִפְנֵי יְהוָה מִחֹר

וְהָיָה הָאֵשׁ אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה

הוא הקדוש

רַב-לְכֶם בְּנֵי לֹוִי:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קָרַח

שְׁמַעוּ-נָא בְּנֵי לֹוִי:

הַמַּעֵט מִפֶּם

כִּי-הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל

לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו

לְעַבְדֹת אֶת-עַבְדֹת מִשְׁכַּן יְהוָה

וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם:

וַיִּקְרַב אֶתְךָ
וְאֶת־כָּל־אֶחָיֶךָ בְּנֵי־לֵוִי אֶתְךָ
וּבִקְשׁוּתֶם גַּם־כָּהֵנָה:
לָכֵן
אֶתְּהָ וְכָל־עֲדֹתְךָ הַנְּעָדִים עַל־יְהוָה
וְאַהֲרֹן מֵה־הוּא כִּי תִלְוֵנִי עֲלָיו:

וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
לְקַרְא לְדָתָן וּלְאָבִירָם בְּנֵי אֵלִיָּאב

וַיֹּאמְרוּ
לֹא נַעֲלָה:
הַמַּעַט
כִּי הֶעֱלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זְבֹת חֶלֶב וּדְבַשׁ
לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר
כִּי־תִשְׁתַּרְרַר עָלֵינוּ גַם־הַשְׁתַּרְרָה:
אָף
לֹא אֶל־אֶרֶץ זְבֹת חֶלֶב וּדְבַשׁ הֵבִיאָתָנוּ
וּתְתַעֲלֵנוּ נַחֲלַת שָׂדֵה וְכִיָּם
הָעֵינִי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקַר
לֹא נַעֲלָה:

וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד
וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה
אֶל־תִּפֶּן אֶל־מִנְחָתָם

נועדתם על ה'

משה ודתן
ואבירם
משה קורא לדתן
ואבירם

דתן ואבירם למשה:
לא נעלה

המעט כי העליתנו
למדבר

לא הבאתנו לארץ
טובה

משה לוי: אל תפן אל
מנחתם

מחלוקת קרח ועדתו • ויקח קרח

לא הרעיתי להם

לֹא חִמּוֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׂאתִי
וְלֹא הִרְעֵיתִי אֶת־אֶחָד מֵהֶם:

הבאת הקטורת
משה לקרח: היו לפני
” מחר

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח

אַתָּה וְכָל־עֲדֻתְךָ הָיוּ לִפְנֵי יְהוָה

אֲתָה

וְהֵם

וְאַהֲרֹן

מִחָר:

וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֲתָתוֹ

וַיִּנְתְּנֵם עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת

וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מִחֲתָתוֹ

חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִים מִחֲתָת

וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֲתָתוֹ:

ויקחו המחטות

וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֲתָתוֹ

וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ

וַיִּשְׂמוּ עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת

וַיַּעֲמִדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד

וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

הקהלת העדה

וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קָרַח אֶת־כָּל־הָעֵדָה

אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

כבוד ”

וַיִּרְא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעֵדָה:

במדבר • פרשת קרח • פרק טז

העונש

בקשת יי לכלות
את העדה

יי לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
אֲכַלְתֶּם אֶת כָּל הָעֵדָה

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:

הַבְדִּילוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת

וְאֲכַלְתֶּם אֹתָם כְּרָגַע:

וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ

אַל אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכָל־בָּשָׂר

הָאִישׁ אֶחָד יַחְטֵא וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצָף:

פרשה פב
(סתומה)

משה ואהרן ליי:
האיש אחד יחטא ועל
כל העדה תקצוף

היבדלות העדה
יי לְמֹשֶׁה: דַּבֵּר לְעֵדָה
לִיעֹלֹת מִמִּשְׁכַּן קֶרַח

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר

הֲעֹלוּ מִסִּבֵּיב לְמִשְׁכַּן־קֶרַח דָּתְוּ וְאַבִּירֹם:

פרשה פג
(סתומה)

וַיִּקַּם מֹשֶׁה

וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתְוּ וְאַבִּירֹם

וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּדְבֹר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר

סוּרוּ נָא מֵעַל אֲהַלֵי הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה

וְאֶל־תִּגְעוּ בְכָל־אִשָּׁר לָהֶם

פֶּן־תִּסְפּוּ בְכָל־חַטָּאתָם:

משה הולך לדתן
ואבירם

משה אומר לעדה

ויעלו מעל משכן-קרח דתן ואבירים מסביב
ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם
ונשיהם ובניהם וטפם:

ויאמר משה

בזאת תדעון

כי-יהוה שלחני

לעשות את כל-המעשים האלה

כי-לא מלבי:

אם-כמות כל-הארץ ימתון אלה

ופקדת כל-הארץ ופקד עליהם

לא יהוה שלחני:

ואם-בריאה וברא יהוה

ופצתה הארמה את-פיה

ובלעה אתם ואת-כל-אשר להם

ויורדו חיים שאלה

וידעתם כי נאצו האנשים האלה את-יהוה:

ויהי ככלתו לרבר

את כל-הדברים האלה

ותבקע הארמה אשר תחיהם:

ותפתח הארץ את-פיה

ותבלע

אתם

ויעלו

דתן ואבירים יצאו

פתיחת פי

הארמה

משה: בזאת תדעון

אם ככל אדם ימותו -
לא יי שלחני

אם יבלעו - נאצו
את יי

פתיחת פי הארץ

וְאֵת־בְּתֵיהֶם

וְאֵת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֶרַח

וְאֵת כָּל־הַרְכֹּשׁ:

וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה

וּתְכֶם עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ

וַיֹּאבְדוּ מֵתוֹךְ הַקְּהָל:

וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבֵתִיהֶם נָסוּ לְקֶלֶם

כִּי אָמְרוּ

כִּן־תְּבַלְעֵנוּ הָאָרֶץ:

וַיֵּשׂ וַיֵּצֵא מֵאֵת יְהוָה

וּתְאָכַל אֵת הַחֲמִשִּׁים וּמְאַתַּיִם אִישׁ

מִקְרִיבֵי הַקְּטֹרֶת:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

אָמַר אֶל־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן

וּוֹרֵם אֶת־הַמַּחֲתָת מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה

וְאֶת־הָאֵשׁ זָרַה־הַלֵּאָה

כִּי קִדְשׁוּ:

אֵת מַחֲתוֹת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשֹׁתֶם

וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צַפְּוֵי לַמִּזְבֵּחַ

כִּי־הִקְרִיבְתֶם לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ

פרשה פד
(סתומה)
פרק יז

ישראל נסו

אש אכלה ר"ג
האיש

זכרון המחנות
ציווי

ירם המחנות

ציפוי למזבח

וַיְהִי לְאֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

אֶת מַחְתֹּת הַנְּחֹשֶׁת

אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשָּׂרִפִּים

וַיִּרְקְעוּם צִפּוּי לְמִזְבֵּחַ:

זִכְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-יִקְרַב אִישׁ זָר

אֲשֶׁר לֹא מִזְרַע אֲהֲרֹן הוּא

לְהִקְטִיר קִטְוֹת לִפְנֵי יְהוָה

וְלֹא-יְהִיָּה כְקִרְחַ וּכְעֲדָתוֹ

כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

לאות
מעשה

ציפוי למזבח
זכרון לבני ישראל

כאשר דיבר יי

המגפה

תלונת ישראל
וכבוד יי
וילנו ישראל על משה
ואהרן

וַיִּלְנוּ כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמֹּחֲרָת
עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן לֵאמֹר
אַתֶּם הַמֵּתִים אֶת-עַם יְהוָה:

פרשה פה
(פתוחה)

כבוד יי נראה

וַיְהִי בְּהַקְהֵל הָעֵדָה עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן
וַיִּפְּנוּ אֶל-אַהֲל מוֹעֵד
וְהִנֵּה כִסֵּהוּ הָעֶנָן
וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה:

ויבאו משה ואהרן

וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּנֵי אַהֲל מוֹעֵד:

יי למשה: הרומו
ואכלה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

פרשה פו
(סתומה)

הֲרֹמִי מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
וְאָכַלְתָּ אֹתָם כְּרִגַע

ויפלו על פניהם

וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם:

המגפה ועצירתה
משה לאהרן: קח
המחתה

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן

שים קטורת

קח אֶת-הַמִּחְתָּה

וְתִן-עֲלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ

לך לעדה

וְשִׂים קִטּוֹרֶת

וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה אֶל-הָעֵדָה

וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם

כִּי־יֵצֵא הַקָּצֵף מִלִּפְנֵי יְהוָה
הַחֹל הַנֶּגֶף:

וַיִּקַּח אֶהָרֹן כְּאֲשֶׁר אָדָּבַר מֹשֶׁה
וַיִּרְץ אֶל־תּוֹךְ הַקְּהָל
וַהֲנִיחַ הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעַם
וַיִּתֵּן אֶת־הַקְּטֹרֶת
וַיִּכְפֹּר עַל־הָעַם:
וַיַּעֲמֵד בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים
וַתַּעֲצֹר הַמִּגַּפָּה:

וַיְהִי הַמֵּתִים בַּמִּגַּפָּה
אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת
מִלִּבְדַּר הַמֵּתִים עַל־דְּבַר־קֶרַח:
וַיָּשָׁב אֶהָרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַהֲמַגִּפָּה נִעְצְרָה:

החל הנגף

מעשה אהרן

וירץ אל הקהל

נתינת הקטורת

המגפה נעצרה

המתים במגפה

14.700

וישב אהרן אל משה

מטות השבטים

מצוות המטות

יי למושה: דבר
לישראל

לקיחת המטות

כתיבת השמות

הנחה באהל מועד

אשר אבחר בו מטהו
יפרח

והשכותי התלונות

נתינת המטות
משה לבני ישראל

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

דְּבַר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

פרשה פז
(פתוחה)
סדר טז

וְקַח מֵאֲתֶם

מֵטָה מֵטָה לְבֵית אָב

מֵאֵת כָּל־נְשֵׂי־אֲהָם לְבֵית אֲבֹתָם

שְׁנַיִם עֶשֶׂר מֵטוֹת

אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל־מֵטָהוּ:

וְאֵת שֵׁם אֲהָרֹן תִּכְתֹּב עַל־מֵטָה לְוִי

כִּי מֵטָה אֲחֹדֶר לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם:

וְהִנַּחְתֶּם בְּאֵהֶל מוֹעֵד

לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲנִי עֹדֵד לָכֶם שָׁמָּה:

וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֵר־בּוֹ

מֵטָהוּ יִפְרַח

וְהִשְׁכַּתִּי מֵעַלְי אֶת־תְּלֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר הֵם מְלִינִם עֲלֵיכֶם:

וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּתְּנוּ אֱלֹוֹי | כָּל-נְשֵׁי־אִוִּיָּהֶם
מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד
מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד
לְבֵית אֲבֹתָם
שָׁנִים עֶשֶׂר מִטּוֹת
וּמִטָּה אֶהְרֹן בְּתוֹךְ מִטּוֹתָם:

וַיִּנַּח מֹשֶׁה אֶת-הַמִּטּוֹת
לִפְנֵי יְהוָה
בְּאֹהֶל הָעֵדוּת:

וַיְהִי מִמְּחֻרָת
וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל-אֹהֶל הָעֵדוּת
וַהֲנִיחַ פָּרַח מִטָּה-אֶהְרֹן לְבֵית לוֹי
וַיֵּצֵא פָּרַח
וַיֵּצֵץ צִיָּץ
וַיִּגְמַל שְׂקָדִים:
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַמִּטּוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה
אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֵּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
הֲשֵׁב אֶת-מִטָּה אֶהְרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת

נתינת המטות

הנחת המטות

ויהי ממחרת
פרח מטה אהרן

ויוצא אל בני ישראל

המטה למשמרת
”למשה: השב את
מטה אהרן למשמרת

לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לְבְנֵי־מִרְי
וְתִכַּל תְּלוֹנְתֶם מֵעָלַי
וְלֹא וּמִתּוֹ:

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
כֵּן עָשָׂה:

במדבר • פרשת קרח • פרקיז

מצוות [ה]

משמרת הקודש

וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר

פרשה פח
(פתוחה)

הֲזֵן גְּרַעְנוּ אֲבָדְנוּ כָּלֵנוּ אֲבָדְנוּ:

כָּל הַקֶּרֶב | הַקֶּרֶב אֶל-מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת
הָאִם תִּמְנֶנּוּ לְגֹועִי:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן

פרשה פט
(סתומה)
פרק יח

אַתָּה

וּבְנֵיךָ

וּבֵית-אֲבִיךָ אֶתֶד

תִּשָּׂאוּ אֶת-עֵינֵי הַמִּקְדָּשׁ

וְאֵתָהּ

וּבְנֵיךָ אֶתֶד

תִּשָּׂאוּ אֶת-עֵינֵי כְהֻנַּתְכֶם:

וְגַם אֶת-אֲחֵיךָ מִטָּה לֹוִי שִׁבְט אֲבִיךָ הַקֶּרֶב אֶתֶד

וַיִּלְווּ עִלְיֶךָ וַיִּשְׁרְתוּךָ

וְאֵתָהּ

וּבְנֵיךָ אֶתֶד

לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדוּת:

וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶתְךָ

וּמִשְׁמֶרֶת כָּל-הָאֹהֶל

אֶךְ אֶל-כָּלֵי הַקִּדָּשׁ

וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ

משמרת הקודש
האהל והמזבח
ישראל למושה: גוענו
אבדנו

יי לאהרן: אתה ובניך
תשאו

עון המקדש

עון הכהונה
לוי ילוו עליך
וישרתוך

שמירת הלויים
משמרתך
האהל
הלויים לא יקרבו
לכלי הקדש
למזבח

לֹא יִקְרְבוּ

ולא תמותו

וְלֹא יִמְתּוּ

הלויים ישמרו

גַּם־הֵם גַּם־אַתֶּם:

וְנָלוּ עֲלֵיךְ

אהל מועד

וְשָׁמְרוּ

אֶת־מִשְׁמַרְתֵּי אֹהֶל מוֹעֵד

עבודת האהל

לְכֹל עֲבֹדַת הָאֹהֶל

וזר לא יקרבו

וְזֵר לֹא־יִקְרַב אֲלֵיכֶם:

הכהנים ישמרו

וְשָׁמְרֵתֶם

הקדש

אֶת מִשְׁמַרְתֵּי הַקֹּדֶשׁ

המזבח

וְאֶת מִשְׁמַרְתֵּי הַמִּזְבֵּחַ

ולא יהיה קצף

וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

מתנת הלויים לכם

וְאֲנִי

הַנֵּה לְקַחְתִּי אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לָכֶם מִתְּנָה נְתֻנִים לַיהוָה

שמירת הכהנים

לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד:

וְאִתָּה וּבְנִיךְ אֲתָדָךְ

המזבח

תִּשְׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם

מבית לפרוכת

לְכֹל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ

וּלְמִבֵּית לַפְּרֹכֶת

מתנה לכם

וְעֲבַדְתֶּם

עֲבֹדַת מִתְּנָה אֲתָן אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם

זר יומת

וְהַזֵּר הַקָּרֵב יוּמָת:

מתנות כהונה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן
וַאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי לְךָ אֶת-מִשְׁמַרְתַּת תְּרוּמָתִי
לְכָל-קֹדְשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
לְךָ נֹתְתִים לְמִשְׁחָה
וּלְבִנְיָד
לְחֶק-עוֹלָם:
זֶה-יְהִיָּה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים מִן-הָאֵשׁ
כָּל-קָרְבָּנִם
לְכָל-מִנְחָתָם
וּלְכָל-חֹטְאֹתָם
וּלְכָל-אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יָשׁוּבוּ לִי
קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים
לְךָ הוּא וּלְבִנְיָד:
בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ
כָּל-זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ
קֹדֶשׁ יְהִיָּה-לְךָ:

וְזֶה-לְךָ תְּרוּמַת מִתְּנָם
לְכָל-תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְךָ נֹתְתִים

מקדש הקדשים
פתיחה: נתתי לך

פרשה צ
(פתיחה)

מקדש הקדשים

קרבנות

מנחות

חטאות

אשמות

אכילתו

בקדש הקדשים

זכר

תרומת מתנם
לך

ולבניך
ולבנותיך

וּלְבָנֶיךָ
וּלְבָנוֹתֶיךָ אֲתָךְ
לְחֶק-עוֹלָם

אכילתו
טהור בביתך
ראשיות
חלב יצהר
חלב תירוש ודגן

כָּל-טְהוֹר בְּבֵיתְךָ וְאָכַל אֹתוֹ:

כָּל חֶלֶב יִצְהָר
וְכָל-חֶלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן
רִאשִׁיתָם אֲשֶׁר-יִתְּנוּ לַיהוָה
לְךָ נִתְּתִים:

ביכורי כל

בְּכוֹרֵי כָּל-אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-יָבִיאוּ לַיהוָה
לְךָ יִהְיֶה

אכילתו
כל חרם

כָּל-טְהוֹר בְּבֵיתְךָ וְאָכְלָנוּ:

כָּל-חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל
לְךָ יִהְיֶה:

כל פטר רחם

כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם לְכָל-בָּשָׂר
אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה

בְּאֶרֶם

וּבְנֵהמָה

יִהְיֶה-לְךָ

פדיון בכורים
בכור אדם

אֵךְ | פְּרָה תִּפְרֶה אֵת בְּכוֹר הָאָדָם

בכור בהמה טמאה
כסף בכור אדם

וְאֵת בְּכוֹר-הַבְּהֵמָה הַטְּמְאָה תִּפְרֶה:

וּפְרוּיּוֹ מִבֶּן-חֹדֶשׁ תִּפְרֶה בְּעֶרְכָּךְ

כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

עֲשֵׂרִים גֵּרָה הוּא:

אֶךְ בְּכוֹר־שׁוֹר

אִו־בְּכוֹר כֶּשֶׁב

אִו־בְּכוֹר עֵז

לֹא תִפְדֶּה

קֹדֶשׁ הֵם

אֶת־דַּמֵּם תִּזְרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת־חֵלְבֵם תִּקְטֹר

אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה:

וּבְשָׂרָם יִהְיֶה־לָּךְ

כַּחֲזֵה הַתְּנִיפָה וּכְשׂוֹק הַיָּמִין

לָּךְ יִהְיֶה:

כֹּל תְּרוֹמַת הַקֹּדְשִׁים

אֲשֶׁר יִרְיֻמוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה

נִתְּתֵי לָּךְ

וּלְבָנֶיךָ

וּלְבָנֵי־בְתֻרָיִךָ

לְחֶק־עוֹלָם

בְּרִית מְלַח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה

לָּךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֲתֵד:

בכור בהמה טהורה

עבודתם

זריקת דם

הקטרת חלב

אכילת בשר

סיום: כל תרומת

הקדשים

נחלת הלויים

נחלת אהרן

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן

לא נחלה

בְּאַרְצֶם לֹא תִנְחַל

לא חלק

וְחֵלֶק לֹא-יְהִי לָךְ בְּתוֹכָם

אני חלקך ונחלתך

אֲנִי חֵלְקְךָ וְנַחֲלֶתְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

נחלת הלוי
מעשר ישראל

וּלְבְנֵי לֵוִי

פרשה צא
(סתומה)

הִנֵּה נָתַתִּי כָל-מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה

חלף עבודתם

חֵלְף עֲבֹדַתְם

אֲשֶׁר-הֵם עֹבְדִים

אֶת-עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד:

ולא ישאו ישראל
חטא

וְלֹא יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-אֱהֹל מוֹעֵד

לְשֵׂאת חַטָּא לְמוֹת:

עבודת הלוי

וְעֹבֵד הַלֵּוִי הוּא

אֶת-עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד

וְהֵם יִשְׂאוּ עוֹנֵם

חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם

לא ינחלו בתוך
ישראל

וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה:

מעשר ולא נחלה

כִּי אֶת-מַעֲשֵׂר בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר יִרְיֻמוּ לַיהוָה תְּרוּמָה

נָתַתִּי לְלוֹיִם לְנַחֲלָה
עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

פרשה צב
(פתוחה)

וְאֶל־הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר

אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵת בְּנֵי־לְוִיִּם

וְהָרַמְתֶּם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה

מֵעֵשֶׂר מִן־הַמַּעֲשֵׂר:

וְנָחֲשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם

כְּרֹגֶן מִן־הָרֹגֶן

וּכְמֵלֶאָה מִן־הַיֶּקֶב:

כֵּן תְּרִימוּ גַם־אִתֶּם תְּרוּמַת יְהוָה

מִכָּל מַעֲשְׂרֵיכֶם

אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן:

מִכָּל מִתְנַתֵּיכֶם

תְּרִימוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה

מִכָּל־חֲלָבּוֹ

אֶת־מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ:

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

בְּהָרִימְכֶם אֶת־חֲלָבּוֹ מִמֶּנּוּ

וְנָחֲשַׁב לְלוֹיִם

תרומת מעשר

הרמת התרומה
תרומה מהמעשר

ונחשב כתרומת גורן
ויקב

נתינת תרומת מעשר
לאהרן

ואז תאכלו המעשר

כְּתִיבֹאתָ גֵרֹן

וְכַתְּבֹאתָ יִקְבִי:

וְאַכְלֶתֶם אֹתוֹ בְּכָל־מְקוֹם

אֲתֶם וּבֵיתְכֶם

כִּי־שָׂכַר הוּא לָכֶם

חֲלֹף עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד:

וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלָיו חֹטֵא

בְּהָרִימְכֶם אֶת־חַלְבּוֹ מִמֶּנּוּ

וְאֶת־קִדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תַחַלְלוּ

וְלֹא תִמּוּתוּ:

אכילת המעשר

ולא תחללו קדשי בני
ישראל

במדבר • פרשת קרח • פרק יח

הפטרת קרח

דברי שמואל בהמלכת שאול

שמואל א סוף פרק יא

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֱלֹהֵי הָעָם
לָכוּ וְנִלְכְּהוּ הַגִּלְגָּל
וְנִחַדְשׁ שֵׁם הַמְּלוּכָה:
וַיֵּלְכוּ כָּל־הָעָם הַגִּלְגָּל
וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת־שְׂאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל
וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם זִבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁמַח שָׁם שְׂאוּל וְכָל־אֲנָשָׁי וְיִשְׂרָאֵל עַד־מָאֹד:

יב

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקִלְכֶם לְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתֶּם לִי
וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ:
וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ | מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם
וְאֲנִי זָקַנְתִּי וְשִׁבְתִּי
וּבְנֵי הַנֶּסֶם אֲתִכֶּם
וְאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם
מִנְעָרֵי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:
הֲנִנִּי עֲנּוּ בִי
נָגַד יְהוָה וְנָגַד מִשִּׁיחוֹ
אֶת־שׂוֹר | מִי לְקַחְתִּי
וְחָמֹר מִי לְקַחְתִּי
וְאֶת־מִי עֲשִׂקְתִּי
אֶת־מִי רִצּוֹתִי

וּמִיַּד־מִי לִקְחֹתִי כָּפָר וְאַעֲלִים עֵינַי בָּךְ
וְאָשִׁיב לָכֶם:

וַיֹּאמְרוּ

לֹא עֲשִׂיתָנוּ וְלֹא רִצִּיתָנוּ
וְלֹא־לִקְחֹת מִיַּד־אִישׁ מֵאַוְמָה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

עַד יְהוּה בְּכֶם
וְעַד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי לֹא מִצִּאתֶם בְּיַד־מֵאוֹמָה

וַיֹּאמֶר

עַד:

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־הָעָם

יְהוּה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־מִשְׁחָה וְאֶת־אַהֲרֹן
וְאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־אַבְתִּיכֶם מֵאַרְץ מִצְרַיִם:
וְעַתָּה הִתְנַצְּבוּ וְאַשְׁפֹּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוּה
אֵת כָּל־צַדִּיקוֹת יְהוּה אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֶת־אַבְוֹתֵיכֶם:

כִּי־אֲשֶׁר־כָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם

וַיִּזְעֲקוּ אַבְוֹתֵיכֶם אֶל־יְהוּה

וַיִּשְׁלַח יְהוּה אֶת־מִשְׁחָה וְאֶת־אַהֲרֹן

וַיִּזְצִיאוּ אֶת־אַבְתִּיכֶם מִמִּצְרַיִם

וַיֵּשְׁבוּ בְּמִקְוֵי הַיָּם:

וַיִּשְׁכַּחוּ אֶת־יְהוּה אֱלֹהֵיהֶם

וַיִּמְכְּרוּ אֶת־בְּיַד סִיסְרָא שַׂר־צְבָא חֲצֹר

וַבְּיַד־פְּלִשְׁתִּים וַבְּיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחַמוּ בָּם:

וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוּה

וַיֹּאמְרוּ

חָטְאנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת־יְהוָה
וְנַעַבְדְּ אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעִשְׁתָּרוֹת
וְעַתָּה הֲצִילֵנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ וְנַעַבְדְּךָ:

וַיִּשְׁלַח יְהוָה

אֶת־יִרְבֵּעַל

וְאֶת־בְּדֹן

וְאֶת־יִפְתָּח

וְאֶת־שְׂמוּאֵל

וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב
וַתִּשְׁבּוּ בְּטַח:

וַתִּרְאוּ כִּי־נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם
וַתִּמְרוּ לוֹ

לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֶךְ עָלֵינוּ
וַיְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם מִלְּכֶם:

וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם
וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ:

אִם־תִּירְאוּ אֶת־יְהוָה
וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ

וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ
וְלֹא תִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה

וְהִיתֶם גַּם־אֲתֶם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם
אֲחֵר יְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם:

וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה
וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי יְהוָה

וְהִיְתָה יַד־יְהוָה בְּכֶם וּבְאַבְתְּיֹכֶם:

גַּם־עַתָּה הַתִּיַצְבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה
אֲשֶׁר יַהֲוֶה עֲשֵׂה לְעֵינֵיכֶם:
הֲלוֹא קִצְר־חַטִּים הַיּוֹם
אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וַיִּתֶּן קָלֹת וּמָטֵר
וּדְעוּ וּרְאוּ כִּי־רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה
לְשֹׂאֵל לָכֶם מֶלֶךְ:

וַיִּקְרָא שְׂמוֹאֵל אֶל־יְהוָה
וַיִּתֶּן יְהוָה קָלֹת וּמָטֵר בַּיּוֹם הַהוּא
וַיִּוִּיֵא כָל־הָעָם מֵאֹד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׂמוֹאֵל:
וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אֶל־שְׂמוֹאֵל
הַתְּפִלָּל בְּעַד־עַבְדְּךָ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶל־נַפְשׁוֹת
כִּי־יִסְכְּנוּ עַל־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ רַעַה לְשֹׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ:
וַיֹּאמֶר שְׂמוֹאֵל אֶל־הָעָם

אֶל־תִּירְאוּ
אֲתֶם עָשִׂיתֶם אֶת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת
אֲךָ אֶל־תִּסְוְרוּ מֵאַחֲרַי יְהוָה
וְעַבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לִבְבְּכֶם:
וְלֹא תִסְוְרוּ בִּי | אַחֲרַי הַתְּהוּ
אֲשֶׁר לֹא־וָעִילוּ וְלֹא יִצְלוּ
כִּי־תֵהוּ הַמָּה:

כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׂמוֹ הַגָּדוֹל
כִּי הוֹאִיל וְיְהוָה לַעֲשׂוֹת אֲתֶכֶם לוֹ לְעַם:

סיום ההפטרה

גַּם אֲנֹכִי חָלִילָה לִּי מִחַטָּא לַיהוָה
מִחְדַּל לְהַתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם
וְהוֹרִיתִי אֲתֶכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהִישַׁרְהָ:
אֲךָ | וְרֵאוּ אֶת־יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ בְּאֵמֶת בְּכָל־לִבְבְּכֶם

במדבר • פרשת קרח • פרק יח

כִּי רָאוּ אֶת אֲשֶׁר־הַגִּדְלָה עִמָּכֶם:

וְאִסְּרָהֶרַע תִּרְעוּ

גַּם־אַתֶּם גַּם־מִלְּפָנֶיכֶם תִּסְפוּ: